

การบริหารความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร*

Risk Management for Internal Environmental Perspectives of Thanombutra School

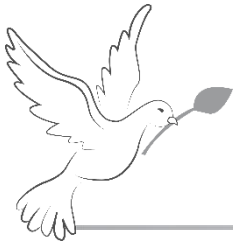
¹ไพศาล บัวกล้า, พิมพ์ประภา อมรภิภิญโญ และ ธนินาฏ ณ สุนทร

¹Paisal Buakarm, Pimprapa Amornkitpinyo and Taneenart Na-soontorn

วิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

Saint John's University, Thailand.

¹Corresponding Author. Email: paisal.buakarm@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อระบุความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร 2) เพื่อประเมินและตีค่าความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร 3) เพื่อจัดการและบรรเทา ความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร และ 4) เพื่อจัดการความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ และประเมินระดับความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร รูปแบบการวิจัยเป็นแบบผสมวิธี โดยใช้แนวคิดในเรื่องการอนามัยสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, โสภณพงษ์โสภณ และ ธร สุนทรายุทธเป็นกรอบการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด คือ 1) แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งมีโครงสร้าง 2) แบบ Check list และ 3) แบบประเมินระดับความเสี่ยงการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ความถี่ และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการระบุความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร มี 9 ด้าน 191 ปัจจัยเสี่ยง 2) ผลการประเมินและตีค่าความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร ผ่านตามข้อกำหนด 176 ปัจจัยเสี่ยง และไม่ผ่านตามข้อกำหนด 15 ปัจจัยเสี่ยง 3) 7 ปัจจัยเสี่ยงที่ไม่ผ่านตามข้อกำหนดสามารถจัดการความเสี่ยงได้หมด ส่วน 8 ปัจจัยเสี่ยงที่ไม่ผ่านตามข้อกำหนดที่เกิดจากโครงสร้างอาคาร และความไม่สอดคล้องกับบริบทในปัจจุบันใช้การบรรเทาความเสี่ยงแทน และ 4) 7 ปัจจัยเสี่ยงที่จัดการความเสี่ยงได้ไม่พบความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ และ 8 ปัจจัยเสี่ยงที่ใช้การบรรเทาความเสี่ยง พบว่ามีความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ในระดับต่ำ

คำสำคัญ: การบริหารความเสี่ยง; สภาพแวดล้อมในโรงเรียน; การประเมินระดับความเสี่ยง

* Received February 8, 2020; Revised March 21, 2020; Accepted March 25, 2020

Abstract

The objectives of this research were 1) to identifies the risk for the internal environment of Thanombutra School 2) to assesses and evaluate the risk of the internal environment of Thanombutra School 3) to manage and alleviate the risks in the internal environment of Thanombutra School and 4) to manage the residual risks and the assessment risk levels of the internal environment of Thanombutra School. The study involved 4 stages, namely 1) the identification of risks in the internal environment of Thanombutra School, 2) the assessment and evaluation the risk of the internal environment of Thanombutra School, 3) the management and the risk alleviation of the internal environment of Thanombutra School and 4) the management of the residual risks and the assessment risk levels of the internal environment of Thanombutra School. The research pattern was the combination of methods in line with the concepts of environmental health in a school of the Department of Health, Ministry of Public Health, Sophon Phongsophon and Dhorn Suntrayuth. The research population consisted of 13 executives and specialists, and the three research tools were (1) the semi-structural interviews, (2) the checklist form and (3) the evaluation form for risk level. Data were analyzed through content analysis, frequency, and percentage.

The study results revealed that 1) there were nine risk aspects with 191 risk factors of the internal environment of Thanombutra School, 2) the result of assessment and evaluation the risk of the internal environment of Thanombutra School showed that 176 risk factors had passed the specified conditions but 15 risk factors failed to do so. 3) Seven of the risk factors that failed to pass the specified conditions had been completely solved while the other eight risk factors that did not pass the specified conditions due to the permanent building structure and the incompatibility with the present-day context were managed through risk alleviation process and 4) there were no risks residual in the seven risk factors that had been solved and it was found that there were only low levels of residual risks in the eight alleviated risk factors.

Keywords: Risk Management; the Internal Environment of the School; Assessment of Risk Levels

บทนำ

การบริหารความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน มีความสำคัญมากหากละเลยอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารลุ่มทุนประสงคและเป้าหมายของสถานศึกษา มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการในสถานศึกษาซึ่งส่วนใหญ่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ด้านวิชาการ เพื่อให้เป็นคนดี คนเก่งในสังคมแต่ งานวิจัยที่มุ่งเน้นความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา เพื่อให้ได้ประโยชน์โดยตรงต่อสุขภาพของนักเรียนและบุคลากรทางการศึกษานั้นมีไม่มาก

จากสภาพปัจจุบัน การดูแลและรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน ยังไม่มีระบบที่ชัดเจนทำให้นักเรียนมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นขณะอยู่ในโรงเรียนทั้งที่มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 24(5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (Ministry of Education, 2002) ซึ่งสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2561 เรื่อง ให้ใช้มาตรฐานการศึกษา ระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์การศึกษาพิเศษโดยได้ระบุสาระสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมไว้ดังนี้ มาตรฐานการศึกษา ระดับปฐมวัย มาตรฐานที่ 2 ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ (2.4) จัดสภาพแวดล้อมและสื่อเพื่อการเรียนรู้อย่างปลอดภัยและเพียงพอ มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ministry of Education, 2018) และมีความสอดคล้องกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินรอบที่ 4 พ.ศ. 2559-2563 ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 11 การบริหารความเสี่ยง สถานศึกษามีผลการบริหารความเสี่ยงจากกระบวนการประเมินสถานการณ์ จัดลำดับความสำคัญจัดการควบคุม ติดตาม เผื่อระวังป้องกัน และแก้ไขความเสี่ยง ส่งผลให้ลดสาเหตุและโอกาสที่จะเกิดความเสียหายต่อชีวิต ทรัพย์สิน ชื่อเสียง และสังคม ซึ่งให้ตัวอย่างความเสี่ยง คือ การเกิดอุบัติเหตุภายในและบริเวณรอบสถานศึกษา และการกำหนดความเสี่ยงอื่นตามบริบทของสถานศึกษา (The Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization), (2014) เมื่อพิจารณาจะเห็นความสอดคล้องกันระหว่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ได้ให้ความสำคัญต่อเรื่องสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเป็นสำคัญ แต่การปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานนั้นต้องมีงบประมาณเข้ามาสนับสนุน โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนขนาดเล็กที่มีรายได้แปรผันตามจำนวนนักเรียนจึงมีรายได้น้อย และอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีค่าครองชีพสูง ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณมากในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน จึงอาจจะทำให้ผู้บริหารโรงเรียนลดการให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และอาจจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพนักเรียนได้

ดังนั้นการวิจัยเรื่อง การบริหารความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนขนาดเล็ก มีสถานที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้กระบวนการระบุปัจจัยเสี่ยง ประเมิน

และตีค่าความเสี่ยง จัดการและบรรเทาความเสี่ยง จัดการความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่และการประเมินระดับความเสี่ยง เพื่อลดผลกระทบความเสี่ยงด้านลบต่อสุขภาพนักเรียน และผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนาสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้นและเป็นต้นแบบในการประเมินและการจัดการความเสี่ยงในด้านอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อระบุความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร
2. เพื่อประเมินและตีค่าความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร
3. เพื่อจัดการและบรรเทาความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร
4. เพื่อจัดการความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่และประเมินระดับความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมผสานวิธี พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนถนนอมบุตร โดยมีการแบ่งขั้นตอนวิจัยออกเป็น 4

ขั้นตอนที่ 1 การระบุความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร

การระบุความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร มีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนถนนอมบุตร

ประชากรที่ใช้ในการสัมภาษณ์ เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้ากลุ่มสาระวิชา จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งมีโครงสร้างโดยสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้ากลุ่มสาระวิชา รวมจำนวน 11 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในขั้นตอนนี้ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อระบุความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร มีจำนวน 9 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสถานที่ตั้ง 2) ด้านอาคารเรียน 3) ด้านพื้นที่ใช้สอยและอุปกรณ์เครื่องใช้ 4) ด้านการระบายอากาศ แสงสว่างและเสียง 5) ด้านน้ำดื่ม น้ำใช้ 6) ด้านการจัดการขยะ 7) ด้านการจัดการน้ำเสีย 8) ด้านการควบคุมและกำจัดแมลง สัตว์พาหะนำโรค และ 9) ด้านสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยในโรงเรียน ตามแนวทาง Department of Health (2008)

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินและการตีค่าความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้อบรมวิธีการประเมินแก่ผู้ประเมินและแบ่งกลุ่มผู้ประเมินเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร 11 คน และผู้เชี่ยวชาญภายนอก 2 คน รวม 13 คน โดยใช้เกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มการประเมินความเสี่ยงตามความสามารถและข้อกำหนดทางกฎหมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบ Check list

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบประเมินความเสี่ยง โดยระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดขึ้น และพิจารณาจากการประเมินว่า ผ่านตามข้อกำหนด หรือไม่ผ่านตามข้อกำหนด

การกำหนดเกณฑ์การประเมิน

2.1 ผ่านตามข้อกำหนด หมายถึง เป็นไปตามแนวทางคู่มือการอนามัย และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน (Department of Health, 2008)

2.2 ไม่ผ่านตามข้อกำหนด หมายถึง ไม่เป็นไปตามแนวทางคู่มือการอนามัย และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน (Department of Health, 2008)

การเก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบ Check list

วิเคราะห์ข้อมูลความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงโดยนำผลที่ได้จากแบบ Check list แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 ผ่านตามข้อกำหนด และกลุ่มที่ 2 ไม่ผ่านตามข้อกำหนด นำเฉพาะกลุ่มที่ 2 ไม่ผ่านตามข้อกำหนด มาแบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อยคือ 2.1) จัดการได้ และ 2.2) จัดการไม่ได้ จากกลุ่ม 2.2 ที่จัดการไม่ได้แบ่งตามสาเหตุได้อีก 2 กลุ่มได้แก่ 2.2.1) โครงสร้างอาคารของอาคาร และ 2.2.2) ความไม่สอดคล้องกับบริบท จากนั้นดำเนินการในวิจัยในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การจัดการและบรรเทาความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร

ในขั้นตอนนี้จะนำเฉพาะกลุ่มที่ 2 ไม่ผ่านตามข้อกำหนดมาทำการจัดการ/บรรเทาความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตรดังนี้

1. นัดผู้บริหาร ประชุม ชี้แจง นำเสนอผลการประเมิน ที่ผ่านตามข้อกำหนด และที่ไม่ผ่านตามข้อกำหนด (ที่จัดการได้ และที่จัดการไม่ได้ มีสาเหตุจาก โครงสร้างอาคารถาวรของอาคาร หรือความไม่สอดคล้องกับบริบทในปัจจุบัน) และแจ้งให้ผู้บริหารดำเนินการจัดการและบรรเทาความเสี่ยงที่ไม่ผ่านตามข้อกำหนด

2. การดำเนินการจัดการและบรรเทาความเสี่ยงที่ไม่ผ่านตามข้อกำหนด มีรายละเอียดดังนี้

2.1 การจัดการความเสี่ยงที่ไม่ผ่านตามข้อกำหนด ในกลุ่มที่ 2.1 ผู้วิจัยและผู้บริหารโรงเรียนจะร่วมกันทำการวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางจัดการความเสี่ยง จากนั้นให้ผู้บริหารดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่จัดการได้ และผู้วิจัยประเมินความเสี่ยงหลังการจัดการความเสี่ยง หากมีผลการประเมินระบุว่า ผ่านตามข้อกำหนด ให้ทำการเฝ้าระวังความเสี่ยงและมีการประเมินซ้ำโดยมีความถี่ปีละ 1 ครั้ง หากผลการประเมินไม่ผ่านตามข้อกำหนด เพราะยังมีความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ให้ทำการจัดการในขั้นตอนที่ 4 ต่อไป

2.2 การบรรเทาความเสี่ยงที่ไม่ผ่านตามข้อกำหนด ในกลุ่มที่ 2.2 ผู้วิจัยและผู้บริหารโรงเรียนจะร่วมกันทำการวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางบรรเทาความเสี่ยงจากนั้นให้ผู้บริหารดำเนินการบรรเทาความเสี่ยงหลังผ่านการบรรเทาความเสี่ยงให้ทำการประเมินระดับความเสี่ยงในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 การจัดการความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่และการประเมินระดับความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร

จากผลการจัดการและบรรเทาความเสี่ยงในขั้นตอนที่ 3 จะได้รับการจัดการความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่และการประเมินระดับความเสี่ยงในขั้นตอนนี้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. นัดผู้บริหารประชุมเพื่อชี้แจงผลการจัดการและบรรเทาความเสี่ยงในขั้นตอนที่ 3 หากมีความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ แจ้งให้ผู้บริหารดำเนินการจัดการความเสี่ยง ผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ และประเมินระดับความเสี่ยงจากผลกระทบและโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง หลังการจัดการและบรรเทาความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร

2. ดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ในกลุ่ม 2.1.2 จากขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยและผู้บริหารโรงเรียนจะร่วมกันทำการวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางจัดการ จากนั้นให้ผู้บริหารดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ และผู้วิจัยประเมินหลังการจัดการ หากมีผลการประเมินระบุว่าผ่านตามข้อกำหนดให้ทำการเฝ้า

ระวังความเสี่ยง และมีการประเมินซ้ำ โดยมีความถี่ปีละ 1 ครั้ง หากผลการประเมินไม่ผ่านตามข้อกำหนดให้ดำเนินการจัดการจนกว่าจะผ่านตามข้อกำหนด

3. หลังจากผู้บริหารดำเนินการจัดการบรรเทาความเสี่ยงในกลุ่ม 2.2 แล้วผู้วิจัยทำการประเมินระดับความเสี่ยง ถ้าผลการประเมินมีความเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำ ให้ทำการเฝ้าระวังความเสี่ยง และมีการประเมินซ้ำ โดยมีความถี่ปีละ 1 ครั้ง หากผลการประเมินมีความเสี่ยงในระดับสูงกว่าระดับต่ำให้ดำเนินการบรรเทาความเสี่ยงจนกว่าผลการประเมินจะมีความเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินระดับความเสี่ยง

การสร้างเครื่องมือมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินและตีค่าความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ครอบคลุมเพื่อวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 สร้างแบบประเมินความเสี่ยง โดยพิจารณาจากโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบระดับความเสี่ยงตามที่ผู้บริหารของโรงเรียนครอบคลุมเสนอแนะไว้เกี่ยวกับกรณีที่เกิดการไม่ได้เนื่องจากโครงสร้างถาวรของอาคาร หรือไม่สอดคล้องกับบริบทปัจจุบันที่ไม่สามารถจัดการได้ในระยะสั้นและระยะปานกลาง

2.2 กำหนดเกณฑ์ประเมินเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงขึ้น ตามตารางที่ 1

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินระดับความเสี่ยงเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาระดับความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ด้วยแบบประเมินระดับความเสี่ยง โดยพิจารณา โอกาส/ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยง แล้วนำคะแนนของโอกาสคูณคะแนนของผลกระทบจะได้ผลเป็นระดับความเสี่ยง โดยมีเกณฑ์ระดับความเสี่ยงตาม (Chair, Audit and Risk Committee, 2018: University of Canterbury, 2018: Dhorn Suntrayuth, 2007) ดังนี้

คะแนน 13-25 หมายถึง ความเสี่ยงระดับสูงมาก

คะแนน 7-12 หมายถึง ความเสี่ยงระดับสูง

คะแนน 3-6 หมายถึง ความเสี่ยงระดับปานกลาง

คะแนน 1-2 หมายถึง ความเสี่ยงระดับต่ำ

ผลการวิจัย

1. ผลระบุความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร มีความเสี่ยงทั้งหมด 9 ด้าน 191 ปัจจัยเสี่ยง

2. ผลการประเมินและตีค่าความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร พบว่า ผ่านตามข้อกำหนด 176 ปัจจัยเสี่ยง และไม่ผ่านตามข้อกำหนด 15 ปัจจัยเสี่ยง โดยมีความเสี่ยงที่จัดการได้ 7 ปัจจัยเสี่ยง กลุ่ม 2.1 ได้แก่ 1) ห้องประชุม มีพื้นที่ 1 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน 2) ถึงขยะสำหรับห้องส้วม

ผู้หญิง ต้องมีถุงพลาสติกกรองด้านใน 3) ประตู หน้าต่าง ควรมีมุ้งลวดติดเพื่อป้องกันแมลงวัน และสัตว์นำโรค 4) แสงสว่าง ในห้องเรียนควรมีแสงสว่าง 300 ลักซ์ 5) ขยะเปียกต้องเก็บในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด ไม้รั้วซีม และมีถุงพลาสติกกรองด้านในถัง 6) มีเครื่องกีดขวางทางเดินของหนู ตามท่อและสายไฟ และ 7) การจัดวางเครื่องเล่น สนามควรมีระยะห่าง 1.5-1.8 เมตร และความเสี่ยงที่จัดการไม่ได้มี 8 ปัจจัยเสี่ยง กลุ่ม 2.2 มี 2 สาเหตุ คือ

1. โครงสร้างถาวรของอาคาร พบ 4 ปัจจัยเสี่ยง คือ 1) ห้องพยาบาล อยู่ชั้นล่างของอาคารเรียน 2) เพดาน สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 3.5 เมตร (ด้านอาคารเรียน) 3) ความสูงของเพดานห้องเรียน ควรสูงไม่น้อยกว่า 3.5 เมตร(ด้านการระบายอากาศ แสงสว่าง และเสียง) และ 4) ประตูควรกว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร

2. ความไม่สอดคล้องกับบริบทในปัจจุบัน พบ 4 ปัจจัยเสี่ยง คือ 1) การจัดวางโต๊ะ-เก้าอี้ แถวริมสุด ควรจัดให้ห่างจากผนังห้องไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร 2) ควรติดตั้งดวงไฟต่ำจากเพดาน 3 ฟุต 3) มีการใช้วิธีติดตะแกรงหรือมุ้งลวดตามประตู หน้าต่าง ช่องระบายอากาศ และ 4) ควรวางถังขยะเปียกให้สูงจากพื้นอย่างน้อย 45 เซนติเมตร

3. ผลการจัดการและบรรเทาความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร

3.1 ผลการจัดการปัจจัยเสี่ยงกลุ่ม 2.1 (7 ปัจจัยเสี่ยง) พบว่า สามารถจัดการให้ผ่านตามข้อกำหนดได้ทั้งหมด

3.2 ผลการบรรเทาความเสี่ยง กลุ่ม 2.2 (8 ปัจจัยเสี่ยง) พบว่า สามารถบรรเทาได้ตามแผนทั้งหมด

4. ผลการจัดการความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่และการประเมินระดับความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร

4.1 ผลการจัดการความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร ในกลุ่ม 2.1 พบว่า สามารถจัดการได้ทั้งหมดและไม่มีความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่

4.2 ผลการประเมินระดับความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร ในกลุ่ม 2.2 พบว่า มีความเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การการระบุความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร ผลการระบุความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร มีประเด็นที่อภิปรายคือ เรื่องขอบเขตด้านเนื้อหาที่นำมาทำงานวิจัยการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร พบว่าเนื้อหาไม่ครอบคลุมประเด็นที่สำคัญกับสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นพื้นที่ทำการวิจัยมี ยังขาดด้านความเสี่ยงด้านมลพิษทางอากาศ เช่น ฝุ่นละออง PM10 PM2.5 อุณหภูมิ และความชื้น ที่มีค่าเกินมาตรฐาน ไม่ได้ระบุมาตรฐานใช้กับโรงเรียนสำหรับนักเรียนอนุบาล และประถมศึกษา ที่มีภูมิคุ้มกันต่ำกว่าผู้ใหญ่ อาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนเกิดการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ และโรคอื่น ๆ ดังนั้นจึงควรเพิ่มความเสี่ยง ด้านมลพิษ

ทางอากาศในขอบเขตด้านเนื้อหาอีกหนึ่งด้านเพื่อเป็นประโยชน์โดยตรงต่อสุขภาพของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Internal audit group Ministry of Education (2013) กล่าวว่า ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์และการปฏิบัติการตามแผนกลยุทธ์อย่างไม่เหมาะสมรวมถึงความไม่สอดคล้องกันระหว่างนโยบาย เป้าหมายกลยุทธ์ โครงสร้างองค์กร ภาวะการแข่งขัน ทรัพยากรและสภาพแวดล้อม อันส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กร และผลกระทบจากการไม่ได้ระบุความเสี่ยงด้านสภาพอากาศ ยังไม่มีผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบต่อนักเรียนอย่างชัดเจน ต่อนักเรียน บุคลากร ครู ผู้บริหาร และชื่อเสียงของโรงเรียนแต่อย่างใด

2. การประเมินความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตรผลการประเมินความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร พบว่ามีประเด็นที่จะนำมาอภิปราย ได้แก่

กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 28.57 คือ ด้านการระบายอากาศ แสงสว่าง และเสียง โดยปัจจัยเสี่ยงส่วนใหญ่มีสาเหตุจากโครงสร้างอาคารของอาคารที่มีระยะต่ำกว่าข้อกำหนด เช่น เพดานห้องเรียนสูง 3 เมตร และประตูทางเข้าห้องเรียน 0.9 เมตร ซึ่งข้อกำหนดระบุไว้ที่ 3.5 เมตร และ 1.0 เมตร ตามลำดับ จึงไม่เป็นไปตามข้อกำหนด โดยเจตนาในข้อกำหนดเพื่อต้องการให้อากาศหมุนเวียน ถ่ายเทระบายกลิ่นอับได้ เนื่องจากมีเด็กอยู่ร่วมกันจำนวนมาก ซึ่งเด็กแต่ละคนต้องได้รับอากาศ 3.7 ลูกบาศก์เมตร เป็นอย่างน้อย หากอากาศไม่ถ่ายเทเพียงพออาจทำให้เด็กปวดศีรษะ เหนื่อยง่าย ง่วงนอน จากออกซิเจนไม่เพียงพอ แต่ทั้งนี้ภายในโรงเรียนถนอมบุตร มีห้องเรียนที่ติดตั้งและใช้เครื่องปรับอากาศทุกห้องเรียนจึงมีเพดานที่ต่ำกว่าและประตูที่แคบกว่าข้อกำหนดแต่ไปตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งจะเห็นว่าข้อกำหนดในคู่มือการอนามัยสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน Department of Health (2008). มีมาตรฐานที่สูงกว่าข้อกำหนดจึงเกิดการขัดแย้งกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Dhorn Suntrayuth (2007) ประเภทความเสี่ยงโดยทั่วไป (General categories of risk) เป็นการมองความเสี่ยงโดยภาพรวมขององค์กรนั้น ๆ อาจมองลึกลงไปต่อไปว่าจะมีความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากภาครัฐ องค์กรอาจถูกอิทธิพลจากภายนอกที่เกิดจากการดำเนินงานของรัฐบาล ซึ่งส่งผลกระทบทั้งทางตรงหรือทางอ้อมต่อภารกิจขององค์กรนั้น ๆ เช่น ความไม่แน่นอนในนโยบายภาครัฐ รัฐปรับเปลี่ยนไปมาทำให้กระทบต่อการบริหารจัดการของหน่วยงานได้ และการออกกฎระเบียบควบคุมอาจส่งผลกระทบต่อองค์กรนั้น ๆ ได้ เช่น หน่วยงานมีแผนการพัฒนาไว้แล้วเมื่อรัฐมาออกกฎระเบียบต่าง ๆ ซึ่งขัดแย้งกับการพัฒนาได้ และในการขัดแย้งกันระหว่างนี้ และผลกระทบจากข้อกำหนดและกฎหมายที่ขัดแย้งกันนั้นไม่มีผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบต่อนักเรียน ครู ผู้บริหาร และชื่อเสียงของโรงเรียนแต่อย่างใด

3. การจัดการและบรรเทาความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร ผลการจัดการและบรรเทาความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ไม่ผ่านตามข้อกำหนดจำนวน 15 ปัจจัยเสี่ยง แบ่งเป็นความเสี่ยงที่จัดการได้ มี 7 ปัจจัยเสี่ยง และความเสี่ยงที่จัดการไม่ได้ มี 8 ปัจจัยเสี่ยง จากผลการจัดการและบรรเทาความเสี่ยงพบว่ามี 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ความเสี่ยงที่ไม่ผ่านตามข้อกำหนดแต่จัดการได้ มีได้แก่ การใช้พื้นที่ห้องประชุมมีขนาดเล็กกว่าข้อกำหนด ถึงขยะสำหรับห้องส้วมผู้หญิงไม่มีถุงพลาสติกกรองด้านใน ห้องครัวไม่ติดมุ้งลวด

แสงสว่างในห้องเรียนมากเกินไป 300 ลักซ์ ถึงขย่ะเปียกไม่มีฝาปิด ไม่มีเครื่องกีดขวางทางเดินของหนู การวางเครื่องเล่นสนามที่ไม่ได้ตามระยะกำหนด มีการจัดการผ่านให้ตามข้อกำหนดแล้ว และมีผลการจัดการพบว่า ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้เกี่ยวข้องไม่ทราบว่ามีข้อกำหนด จึงไม่สามารถปฏิบัติงานให้เป็นตามข้อกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Internal audit group Ministry of Education (2013) กล่าวว่า ความเสี่ยงที่เกิดจากการปฏิบัติงานทุก ๆ ขั้นตอนอันเนื่องมาจากขาดการกำกับดูแลที่ดี หรือขาดการควบคุมภายในที่ดีโดยครอบคลุมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากรในการปฏิบัติงาน และความปลอดภัยของทรัพย์สิน และมีผลกระทบจำนวน 1 ปัจจัยเสี่ยง เป็นความเสี่ยงด้านแสงสว่างในห้องเรียน รับแสงจากรธรรมชาติวัดค่าได้ระหว่าง 800-1200 ลักซ์ ซึ่งข้อกำหนดระบุไว้ 300 ลักซ์ ส่งผลให้ห้องเรียนสว่างมากเกินไป มีการจัดการโดยติดม่านในห้องเรียนให้แสงสว่างอยู่ในระดับ 300 ลักซ์ ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Sumetheeprasit, Pipithanaowarat & Khongsawatkiat (2013) กล่าวว่า การระบุหรือชี้บ่งเหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิด ความเสี่ยงและมีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และภารกิจหลักขององค์กรโดยพิจารณาที่มา/แหล่งของความเสี่ยง ทั้งปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรทุกด้านที่เกิดขึ้น เช่น ด้านกลยุทธ์ ด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน และด้านกฎระเบียบและกฎหมาย

ประเด็นที่ 2 มี 8 ปัจจัยเสี่ยงที่ไม่ผ่านตามข้อกำหนด และจัดการไม่ได้ พบว่าข้อกำหนดที่ไม่สอดคล้องกับบริบทในปัจจุบัน ได้แก่ 1) กำหนดการจัดวางโต๊ะ-เก้าอี้ แอวริมสุดควรวางให้ห่างจากผนังห้องไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร ซึ่งอาจทำให้ขาดความอิสระภาพในการจัดโต๊ะเรียน อย่างสร้างสรรค์ตามรายวิชา และ 2) การกำหนดวางถังขยะเปียกให้สูงจากพื้นอย่างน้อย 45 เซนติเมตร เมื่อพิจารณารวมความสูงรวมปากถังแล้วจะมีความสูงเกินความเหมาะสมร่างกายนักเรียนชั้นอนุบาลและระดับประถมที่จะใช้งานได้และอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ ทางโรงเรียนได้ใช้ถังขยะที่มีก้นขอบยกสูง ทำมาจากวัสดุพีวีซีที่คงทนและวางกับพื้นคอนกรีต และประเมินระดับความเสี่ยงพบความเสี่ยง ซึ่ง 2 ปัจจัยเสี่ยงดังกล่าว หากมีการจัดการตามข้อกำหนดอาจมีการขัดแย้งติดขัดกับการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hatyajaroenratpittaya School (2018) กล่าวว่า ความชัดเจนของกฎหมาย และผลกระทบกับภาคการศึกษาปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย เช่น นโยบายของรัฐบาล พรรคการเมือง เสถียรภาพของรัฐบาล พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา พระราชกำหนด ประกาศกระทรวง กฎกระทรวง ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีและระเบียบวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ทางการบริหาร ฯลฯ ที่มีผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อภารกิจของโรงเรียน ผลกระทบหากยกถังขยะเปียกให้สูงจากพื้น 45 เซนติเมตร ถ้ารวมกับปากถังนั้นสูงเกินไปผู้ใช้งานมองไม่เห็นปากถังขยะได้ชัดอาจมีการดึงปากถังขยะและอาจเป็นอุบัติเหตุได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Oodjunsri (2013) กล่าวว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถานศึกษามีความสอดคล้องของความเสี่ยงด้านนโยบายและด้านกลยุทธ์มีความสัมพันธ์กันสูง รูปแบบการบริหารความเสี่ยงด้านนโยบายและด้านกลยุทธ์มีการสังเคราะห์ และบูรณาการอย่างชัดเจน

4. การจัดการความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่และการประเมินระดับความเสี่ยง ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร

ผลการจัดการและการประเมินความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนอมบุตร พบว่า 7 ปัจจัยเสี่ยงไม่มีความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ สาเหตุส่วนใหญ่จากผู้บริหาร ครู และบุคลากร ไม่

ทราบว่ามีข้อกำหนดมาก่อนแต่เมื่อทราบในรายละเอียดจากการประเมินปัจจัยเสี่ยง ก็พบว่าทุกคนมีความมุ่งมั่นทำการจัดการเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ผ่านตามข้อกำหนดให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้เล็งเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ khongsawatkiat (2009) กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยงที่เป็นมาตรฐานนั้นจะออกมาในรูปแบบปฏิบัติมากกว่าข้อกำหนด ผลกระทบจากการไม่มีความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ เป็นผลกระทบด้านบวก ต่อนักเรียน ครู ผู้บริหาร และซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Promsri (2007) กล่าวว่าหลังจากนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ เพื่อรับมือกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นแล้ว ขั้นตอนสุดท้ายของการบริหารความเสี่ยงก็คือการตรวจสอบและควบคุมความเสี่ยง ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ช่วยในการแก้ปัญหาที่ทีมงาน และผู้บริหารโครงการเผชิญหน้า เพื่อจะได้คอยสอดส่องดูว่าสิ่งที่กำลังทำอยู่นั้นส่งผลดีต่อโครงการหรือไม่อย่างไร จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

ผลการประเมินระดับความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตร ในกลุ่ม 2.2 พบว่าทุกปัจจัยเสี่ยงมีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 1 ซึ่งอยู่ในความเสี่ยงระดับต่ำให้ให้ทำการเฝ้าระวัง จากการประเมินระดับความเสี่ยงพบว่าทั้ง 8 ปัจจัยเสี่ยง มีความเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำนั้นอาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนถนนอมบุตรให้ความสำคัญกับการจัดการและการปรับปรุงด้านสภาพแวดล้อมอย่างต่อเนื่องของสังเกตได้จากการผลประเมินความเสี่ยงครั้งแรกที่มีปัจจัยเสี่ยงจำนวน 191 ปัจจัยเสี่ยง ผ่านตามข้อกำหนด 176 ปัจจัยเสี่ยง คิดเป็นร้อยละ 92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูง ประกอบกับโรงเรียนถนนอมบุตรเป็นโรงเรียนเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการแข่งขันทางเศรษฐกิจและด้านการศึกษาสูง ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องสร้างจุดแข็งและจุดเด่นในทุกด้าน รวมถึงด้านสภาพแวดล้อมเพื่อให้ผู้ปกครองและนักเรียนเห็นถึงความสะอาด ความปลอดภัย และมีความสุขทางกาย จึงอยากส่งบุตรเข้ามาเรียนโรงเรียนแห่งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chairattanawan (2011) กล่าวว่า การดำเนินงานบริหารความเสี่ยงเป็นการนำนโยบายหรือมาตรการข้อกำหนดมาใช้ในส่วนต่าง ๆ ขององค์การด้วยการกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมก็จะสามารถลดความเสี่ยงลงได้ ผลกระทบ จากการมีความเสี่ยงระดับต่ำ เป็นผลกระทบด้านบวก ต่อนักเรียน ครู ผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Suntrayuth (2007) กล่าวว่าปัจจัยด้านทรัพยากรเป็นตัวพยากรณ์คุณภาพการศึกษา ลำพังด้านผู้บริหารเองไม่สามารถบ่งบอกคุณภาพการศึกษาได้ ปัจจัยผู้บริหารจะต้องประกอบกับปัจจัยอื่นจึงจะสามารถบอกถึงคุณภาพได้ จะเห็นว่าตัวผู้บริหารก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะผลักดันให้งานสำเร็จถ้ากิจกรรมใดมีผู้บริหารที่หย่อนความสามารถหรือด้วยคุณภาพ โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงในการบริหารงานก็จะมีมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบว่าการระบุความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถนนอมบุตรนั้นยังไม่ครอบคลุมสภาพแวดล้อมในเรื่อง ที่สำคัญ คือ มีด้านสภาพอากาศ เช่น เรื่องฝุ่น PM2.5 PM.10 อุณหภูมิ และความชื้น ซึ่งเป็นปัญหาความเจ็บป่วยของนักเรียนในปัจจุบัน ดังนั้น ผู้อำนวยการโรงเรียนควรเพิ่มความเสี่ยงด้านสภาพอากาศสำหรับปรับปรุงสภาพแวดล้อมในโรงเรียนอีก 1 ด้าน ซึ่งจะสามารถนำไป

ประยุกต์ใช้กับแนวทางของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขได้ โดยควรให้ความสำคัญกับ สภาพอากาศ มลพิษทางอากาศ ซึ่งเป็นปัญหาสำหรับประเทศไทย โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2 งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบว่า เครื่องมือวัดทางวิทยาศาสตร์ เช่น เครื่องวัดแสงสว่าง เครื่องวัดเสียง เครื่องวัดฝุ่นละออง เครื่องวัดกระแสไฟฟ้ารั่วไหล มีความสำคัญกับการประเมินและตีค่าความเสี่ยง ที่สำคัญคือ การประเมินความเสี่ยงไม่สามารถวัดได้ด้วยความรู้สึกและประสบการณ์ได้ทั้งหมด แต่ต้องใช้เครื่องมือวัดที่เป็นแนวทางนำไปจัดการกับความเสี่ยงที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการป้องกัน และการเฝ้าระวังความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนควรจัดงบประมาณในการซื้อเครื่องมือวัดต่าง ๆ กำหนดผู้รับผิดชอบที่มีความรู้และในทางปฏิบัติต้องผ่านการอบรม เกี่ยวกับการสอบเทียบ การใช้การบำรุงรักษาเครื่องมือวัดอย่างถูกวิธี ขึ้นตรงต่อรองผู้อำนวยการฝ่ายการบริหารงานทั่วไปเพื่อสนับสนุนการประเมินและตีค่าความเสี่ยงอย่างถูกต้อง ซึ่งจะมีผลกระทบทางบวกต่อนักเรียน ครู บุคลากร ผู้บริหาร และชื่อเสียงของโรงเรียน

1.3 งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบว่า การจัดการและการบรรเทาความเสี่ยงที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด แต่เป็น ความเสี่ยงที่จัดการได้มี 7 ปัจจัยเสี่ยง สาเหตุที่สำคัญ คือ มาจากผู้ปฏิบัติงานไม่ทราบว่ามีข้อกำหนด จึงไม่ได้ ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับข้อกำหนด ดังนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนควรจัดทำเป็นนโยบายด้านสภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียน จัดการอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ ให้ทุกคนมีส่วนร่วม แก่ผู้บริหาร ครู บุคลากร ซึ่งสามารถ นำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับแนวทางและข้อกำหนดของกรมอนามัย โดยควรให้ความสำคัญกับทางกายภาพ เพื่อลด ความเสี่ยงที่จะก่อเกิดผลกระทบด้านลบโดยตรงต่อนักเรียน

1.4 ผลจากการวิจัยพบว่า การจัดการและการบรรเทาความเสี่ยง ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด แต่ เป็นความเสี่ยงที่จัดการได้มี 7 ปัจจัยเสี่ยง สาเหตุส่วนใหญ่มาจากผู้ปฏิบัติงาน ไม่ทราบว่ามีข้อกำหนด จึงไม่ได้ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับข้อกำหนด ดังนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนถนอมบุตร ควรประกาศเป็นนโยบาย จัดการอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ ให้ทุกคนมีส่วนร่วมมีความตระหนัก แก่ผู้บริหาร ครู บุคลากร และมีการ ดำเนินงานสม่ำเสมอ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะก่อเกิดผลกระทบด้านลบโดยตรงต่อนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยเรื่องการประเมินและการจัดการความเสี่ยงด้านการยศาสตร์ในโรงเรียนเอกชน

2.2 ควรทำวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียน เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

References

- Chair, Audit & Risk Committee. (2018). *Risk Management & Compliance Framework*. New Zealand: University of Canterbury.
- Chairattanawan, K. (2011). Standard Risk Management ISO 31000 and Thailand Education System. *Veridian E-Journal*, 4(1), 419-734.
- Chirawatwong K. (2009). *Risk Management with ISO 31000*. For Quality. 15(136), 116-121.

- Department of Health. (2008). *Handbook of Environmental Health in School*. Bangkok: The War Veterans Organization of Thailand under Royal Patronage of His Majesty the King.
- Hatyaijaroenratpittaya School. (2018). *Strategic Planning B.E. 2559-2561 (A.D. 2016 – 2018)*. Retrieved August 30, 2018, from <http://www.yjp.ac.th/index.php/plan59-61>.
- Internal audit group Ministry of Education. (2013). *Risk Management Manual*. Bangkok: Ministry of Education.
- Ministry of Education. (2002). *National Education Act B.E. 2542 (1999) and Amendments (Second National Education Act B.E. 2545 (2002))*. Bangkok: Ministry of Education.
- _____. (2018). *To Use the Educational Standards for Early Childhood, Basic Education and Basic Education Level, Special Education Center*. Bangkok: Ministry of Education.
- Oodjunsri, P. (2013). *Risk Management Model of Policies and Strategies of Private Schools in the Basic Education Level under the Ministry of Education*. Ph.D. Dissertation. Burapha University. Chon Buri, Thailand.
- Phongsophon, S. (2012). *Safety Training Documents in The Workplace*. Bangkok: Safety and Health at Work Promotion Association.
- Promsri, C. (2007). *Risk Management*. Bangkok: Offset Creation.
- Sumetheeprasit, J., Pipithanaowarat, M., & Khongsawatkiat, K. (2013). *Professional Risk Management*. (2nd ed.). Bangkok: McGraw-Hill.
- Suntrayuth, D. (2007). *Risk Management*. Bangkok: Netikun Printing House.
- Thanombutra School. (2016). *Self-Assessment Report 2016*. Bangkok: Thanombutra School.
- The Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization). (2014). *4th External Quality Assessment Indicators and Criteria B.E. 2559-2563 (A.D. 2016-2020) Basic Education Level (Primary and secondary)*. Bangkok: The Office for National Education Standards and Quality Assessment.